

عنوان مقاله:

بررسی اثر تیدیاژورون بر پرآوری ریزنمونه نوک شاخساره گیاه رازک (*Humulus lupulus* L.) در شرایط درون شیشه ای

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد مخافری - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان

یوسف حمیداوغلی - دانشیار گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان

خلیل شهلائی - دکترای فیتوشیمی

خلاصه مقاله:

رازک (*Humulus lupulus*) از گیاهان بومی شمال کشور است که در معرض خطر انقراض قرار دارد. این پژوهش با هدف بررسی امکان ارائه پروتکلی جهت ریزازدیادی گیاه رازک با استفاده از ریزنمونه نوک شاخساره صورت گرفت. بدین جهت ریزنمونه های گره از پایه مادری تهیه و پس از ضد عفونی در محیط MS استقرار یافتند. پس از 6 هفته نوک شاخساره گیاهان استقرار یافته در محیط MS همراه با سطوح مختلف از تنظیم کننده های رشد TDZ به تنهایی و در ترکیب با IAA کشت گردیدند. بررسی ریشه زایی شاخساره ها (3 الی 4 سانتی متر) در محیط 1/2MS همراه با سطوح مختلف IBA و IAA مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد ترکیب 0/5 میلی گرم بر لیتر TDZ به همراه 0/1 میلی گرم بر لیتر IAA به مناسب ترین تیمار برای پرآوری می باشد. برای ریشه زایی شاخساره ها از ترکیب دو نوع اکسین IAA و IBA استفاده شد. بهترین تیمار جهت ریشه زایی ترکیبی از 1 میلی گرم بر لیتر از IAA و IBA بود. بر این اساس برای ریزازدیادی در رازک در مرحله استقرار از محیط MS، مرحله پرآوری 0/5 میلی گرم بر لیتر TDZ و 0/1 میلی گرم بر لیتر IAA و در مرحله ریشه زایی محیط 1/2MS به همراه 1 میلی گرم بر لیتر IAA و IBA پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

رازک (*Humulus lupulus*)، و TDZ، نوک شاخساره و ریزازدیادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306274>

